

Socialudvalg i besvarelsen af spørgsmål 45 til L 53 i december 1986.

Regeringen er imidlertid af den opfattelse, at den langvarige kommunale praksis bør ændres således, at det udtrykkeligt af loven fremgår, at der ikke skal ske fradrag for værdien af kost under sygehusophold af indtil 6 måneders varighed. Når sygehusophold bliver af mere end ½ års varighed, finder regeringen imidlertid, at der fortsat efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde kan ske fradrag i kontanthjælpen for værdien af gratis kost under sygehusophold. Begrundelsen herfor er, at hvis et sygehusophold undtagelsesvis strækker sig over så lang en periode, vil f.eks. en enlig person have en betydelig besparelse ved ikke at skulle betale for mad m.v., mens det kan tænkes, at en stor familie ikke vil have en mærkbar besparelse.

Lovforslaget tilsigter ikke i øvrigt at ændre på princippet om, at naturalydelse under visse omstændigheder kan betragtes som en indtægt, der skal fratrækkes i kontanthjælpen, ligesom det heller ikke er tilsigtet at ændre princippet om, at der under højskoleophold skal ske fradrag for den del af stats- og kommunestøtten til opholdet, der dækker udgifter, som også dækkes af kontanthjælpen.

Til nr. 4

Som en konsekvens af, at der ikke skal foretages fradrag i kontanthjælpen for ydelse fra godkendte sociale fonde og foreninger mv., der er fritaget for beskatning hos modtageren, foreslås det, at der heller ikke skal tages hensyn til disse ydelse ved vurderingen af en kontanthjælpsmodtagers eller -ansøgers formueforhold efter lovens § 39, stk. 1, 1. punktum.

Til nr. 5

Ved gennemførelsen af lov nr. 378 af 10. juni 1987 om boliger for ældre og personer med handicap, der trådte i kraft den 1. juli 1987, er det fastlagt, at alle fremtidige boliger for denne personkreds skal opføres efter boliglovgivningen. I overensstemmelse hermed er der ved lov nr. 391 af 10. juni 1987 om ændring af bilstandsloven indført en bestemmelse om, at opførelse af plejehjem og beskyttede boliger efter denne lov ikke kan påbegyndes efter 1. januar 1988, mens allerede oprettede plejehjem og beskyttede boliger fortsat kan drives efter loven.

Beboerne i de fremtidige ældreboliger vil være stillet som andre ældre i selvstændige boliger. De får udbetalt deres sociale pension, betaler husleje

og betaler for de forskellige sociale serviceydelser, de modtager.

Med henblik på at skabe større overensstemmelse mellem vilkårene for plejehjemsbeboere og beboere i de nye ældreboliger er der ved ændringsloven af 10. juni 1987 indført en regel i bilstandsloven, der fra 1. januar 1989 giver mulighed for at udbetale pension til plejehjemsbeboere og lade dem selv betale husleje samt betale for de forskellige ydelser, de vælger at modtage som et led i plejehjemsopholdet. Fra samme dato skal betalingen i beskyttede boliger i højere grad fastsættes efter reglerne for personer i egen bolig.

Det er regeringens opfattelse, at disse bestræbelser for at skabe ligestilling mellem ældre og handicappede uanset boligform også bør omfatte retsbeskyttelsen mod ufrivillig fraflytning af boligen.

Det foreslås derfor, at der i bilstandsloven indsættes en bestemmelse om, at krav om fraflytning af beboere i plejehjem og beskyttede boliger kun kan gennemføres, såfremt der foreligger en situation, der kan sidestilles med de i lejelovens kapitel XIII nævnte opsigelsesgrunde.

Heraf følger, at beboerne har retsbeskyttelse mod uønsket fraflytning af boligen, medmindre opholdet på forhånd er tidsbestemt, eller der foreligger specielle situationer. En række af de situationer, der beskrives i lejelovens kapitel XIII, vil efter deres natur være uden betydning i plejehjem og beskyttede boliger. Men krav om en fraflytning kan gennemføres, hvis ejendommen afvikles som plejehjem, nedrives eller ombygges - f.eks. som et led i kommunens omstilling til nye ældreboligerformer - hvis beboeren ved sin benyttelse af boligen ikke iagttager god skik og orden, og hvis vægtige grunde gør det særligt magtpåliggende for kommunen at gennemføre en flytning. En pligt til erstatningsbolig følger dog allerede af, at den pågældende efter sin helbredstilstand opfylder betingelserne i bilstandslovens § 79 for optagelse i et plejehjem eller en beskyttet bolig.

Optagelse i boligerne efter bilstandsloven sker ikke gennem en lejeaftale, men i kraft af en afgørelse fra det sociale udvalg. Dette skal fortsat gælde uanset de foreslåede ændringer, og det er ikke hensigten, at afgørelser om fraflytning skal indbringes for boligretten. Det anføres i forslaget, at afgørelse om opsigelse træffes af det sociale udvalg, og hermed kan afgørelsen efter de almindelige klageregler i bilstandslovens § 15 indbringes for amsankenævnet (i Københavns og Frederiksberg kommuner for Den sociale Ankestyrelse).

Endvidere kan Den sociale Ankestyrelse optage en sag, der er afgjort af amsankenævnet, til be-